

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

אמור

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת אמור תשפ"ד

למה לא לספר על

הייחוס???

"וְלֹא תַחֲלְלוּ אֶת שֵׁם קְדוֹשִׁי" [כ"ב
ל"ב]

קל, השני קיבל עונש חמור, השופט
הסביר להם שהראשון שנולד
למשפחת פשע הוא גנב בן גנב, בן בנו
של גנב... ולכן לא מצפים ממנו מי
יודע מה.

אבל לעומת זאת השני, היה בן מלך
שלא חסר לו כלום, ילד שמנת, וממנו
מצפים שלא ירד למקומות כאלה
אפלים, לגנוב, חסר לך כסף?? מה
אתה גונב?? ולכן העונש שהוא קיבל
הרבה יותר חמור.

אומר לנו בורא עולם: אתם בני
מלכים!!! אתם אנשים חשובים!!! אתם
לא יכולים להתנהג איך שאתם רוצים,
זה מחייב!!!

היזקרה מחייבת!!!

כשהיו באים לבקש ברכה מר' הלל
זקם, היו מבקשים ממנו ברכה לא רק
בגלל גדלותו בתורה, אלא גם בגלל
שהוא נכד של החפץ חיים.

יש כאלה, שנולדו לסביבה נקיה, ואם
הם יזרקו עטיפה של סוכריה על
הרצפה זה יבלוט מאוד, ולעומת זאת,
ישנם מקומות, שהנקיון שם הוא קרוב
לגרוע... ושם, רק אם הוא ישאיר
גרוטאה בגודל של תנור, רק אז ישימו
לב לבך, רק אז זה יפריע.

למרות שאם תשאלו אותי, אני חושב
שלא משנה איפה אתה נמצא, זה לא
מצדיק לזרוק אפילו חתיכת טישו
קטנה, כיון שאם אתה תזרוק רק את
זה, וכל אחד יזרוק רק את זה, בסוף
הרחוב יהיה כמו מזבלה עירונית, ומי
שיסבול זה אתה.

ידוע הסיפור: על שני נערים שגנבו
ונתפסו, ובעוד שאחד מהם קיבל עונש

החבר מהרשימה

השחורה!!!

"אִישׁ כִּי יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאִשֶּׁר
עָשָׂה כִּן יַעֲשֶׂה לוֹ" [כ"ד י"ט]

איך שאדם מתנהג כך יתנהגו אתו,
אדם שמלמד כף זכות, בורא עולם
מתנהג אתו באותה מידה, ובכל מעשה
שלו יחפשו את הזכות.

יש עלון שנקרא "כף זכות" עלון זה
מזכיר ב"קובץ גיליונות", והוא מביא
בשבוע אחד מקרה שצריך ללמד עליו
כף זכות, ובשבוע שלאחריו, הוא מביא
את הפיתרון, ובמשך השבוע כל
הקוראים מנסים לעלות כל מיני
פתרונות והשערות כדי לדון את אותו
מקרה לכף זכות, ומעניין לראות את
ההגזמות של האנשים... העיקר ללמד
כף זכות.

אדם שמתרגל לחפש כף זכות בדרך
כלל הוא ימצא כף זכות, וגם אם הוא
לא ימצא, עצם העיסוק בזה, זה כבר
ירגיל אותו עם הזמן להיות איש
שמחפש טוב אצל אחרים.

אמר להם ר' הלל זקס: הייחוס הזה,
שאני נכדו של החפץ חיים אין לזה
משמעות וחשיבות, להיפך, אם יראו
שאני מדבר לשון הרע, יגרם חילול
השם עצום, כיון שיגידו: תראו מה זה,
נכד של החפץ חיים ומדבר לשון
הרע?!

ולא רק זה, כל דבר שאני לא עושה
100% נגרם מזה חילול השם,
שאומרים: תראו, תראו, הנה הנכד של
החפץ חיים חצה את הכביש לכד, ה'
ירחם ☺.

לכן אני מורה לנכדים שלי, שלא כדאי
לספר על הייחוס שלהם, כיון שמחר
ומחרתיים הדבר הזה יגרום להם שהם
יצטרכו להתנהג במשנה זהירות הרבה
יותר מאנשים אחרים.

ידוע מה שאומרים בשם אחד מגדולי
החסידות: "שלא פשוט להיות יהודי
פשוט" אנחנו בני של מלך!!! אומר
לנו בורא עולם: ח'ברה, אל תביישו את
המותג הזה שנקרא "בן מלך", בן מלך
הולך אחרת, חושב אחרת ומדבר
אחרת, כל החיים שלו נראים אחרת.

עלינו, שאנחנו כבר באינסמינקט מחפשים ללמד כף זכות.

איך בדיוק "מקשיבים" קשור לזה? עוד שניה תאמרו שאנחנו נושמים בזכות ה"מקשיבים" 😊 התשובה היא: שהגיליון הזה מעלה את המודעות ואת הצורך להיות בצד של מחפש כף זכות, ועל ידי הסיפורים זה נכנס... ובאיזשהו שלב נופל האסימון, שלדון לכף זכות זה לא שייך רק לצדיקי עליון, אלא לכל אחד ואחד מאיתנו.

סיפור שהופיע שם לאחרונה, היה באדם שגרם לחבירו המוכ לעבור דירה לעיר שלו, איך??? מאוד פשוט, כל אחד מכיר את זה שלא משנה איפה אדם יגור, תמיד תשמע ממנו "אין, אין על העיר שלי... אין, אין על המושב שלי..."

והאמת, שזה לא רק במקום מגורים, זה גם אם הוא קנה משהו, הוא בטוח שזה הדבר הכי טוב שיכול להיות, ואין לדברים שלו תחליף, לדוגמא: הוא יכול לנסוע לך על סוכארו 84... והוא

אנשים שרואים בכל דבר טוב, הם לא נולדו ככה, אלא עובדים על זה ורוכשים את זה עם השנים, וכשרוכשים את זה אז השימוש הוא ללא הגבלה, ולכולם...

מי שמתרגל לראות טוב אצל השכן, אצל החבר מהכולל, או מהעבודה, הוא יתרגל לראות טוב גם בבית הכנסת, גם בסופר, גם בבנק, ובכל מקום אחר שהוא ילך.

ולכן חשוב מאוד, להכניס בחיי היום יום את החיפוש אחר מציאת כף זכות.

השבוע, קיבלתי טלפון מאדם מיוחד מאזור המרכז, שסיפר לי על כך שהוא ואשתו נתקלו במקרה ש"הדליק" אותם... והוא ואשתו במקום להתחיל לריב, הם אמרו לעצמם: רגע, רגע, אנחנו קוראים ב"מקשיבים" על הצורך לדון לכף זכות, בא ננסה גם אנחנו לחפש עכשיו כף זכות על אותו אדם.

הוא אמר לי: האם מצאנו או לא מצאנו זה עוד נושא... אבל אמרנו לעצמנו, תראה כמה הגיליון משפיע

לו את המקח הזה, לכן בורא עולם נותן לו להרגיש שהמקום הזה הוא הכי טוב על פני הגלובוס, הוא יכול לגור במקום שכמעט אף אחד לא עובר שם, על אחת הערים המרוחקות בדרום, ספרו על אדם שרצה להתאבד ושכב על הכביש... בסוף הוא מת מרעב 😊, כי אף אחד לא עבר שם, ובכל זאת, תשאל את אלה שגרים שם, הם יגידו לך: אין, אין על המקום הזה, שקט פסטורלי...

אותו דבר, כל אחד בטוח שאשתו זו האשה הכי מיוחדת, והוא צודק!!! כי בורא עולם גזר עליו שיחיה עם האשה הזו, לכן בורא עולם מראה לו כמה היא מיוחדת, כמה היא חכמה.

וכן במקח, נגזר עליו שיהיה לו את הסובארו 84... ובורא עולם מראה לו שהרכב הזה יותר טוב מטסלה, בשבת האחרונה, אמר לי אחד משומעי השיעור: הרב, טסלה היום זה לעניים... עם עליית המחיר של הדלק היום, רק עשירים נוסעים על כניזן 😊. [היום אתה יכול לראות אדם שמוכר אוטו חדש בנרושים, ואתה מברר למה הוא

"מכסוט" ואומר לך: אין, אין על הרכב הזה...

על אחד כזה סיפר הרב גלזר: שהוא נסע עם רכב חבוט מכל הכיוונים, ומישהו נתקע בו, הנהג הפוגע ירד כדי לתת לו פרטים ולשלם לו, אבל אותו אדם שהרכב שלו נפגע התחיל לברך את הנהג הפוגע, ואמר לו: עד עכשיו הפגוש שלי לא היה נפתח... ורק בזכות המכה שנתת, הפגוש נפתח 😊.

כמו כן, אתה יכול לשמוע מכל אחד שבטוח, שאין על אשתו, ואשתו זו האשה הכי טובה בתבל.

אין על הדגים של אשתי, אין על המטבוחה של אשתי, כל אחד בטוח שאין בעולם אשה יותר מיוחדת מאשתו.

מה העניין בכל זה? מסביר המהרש"א על הגמרא: [סוטה מ"ז] אמר רבי יוחנן, שלשה חינוות הן: חן מקום על יושביו, חן אשה על בעלה, חן מקח על מקחו.

שכיון שנגזר על האדם שתהיה לו את האשה הזו, שיגור במקום הזה, שיחיה

לעצמי, סוף סוף אני אדבר אתו ואברר
למה הוא לא ענה לי, קראתי לו והייתי
בהלם!!! הוא ממשיך ללכת כאילו אני
אזיר...

וואי, וואי, עכשיו אני בטוח שיש לו
משהו עלי, אוקי, אם הוא מתנהג ככה,
אז אני לא צריך בחברתו, ברוך השם
לא חסר לי חברים.

מאותו יום הסתדרתי לבד בכל מה
שהייתי צריך בעיר, כבר הספקתי
להכיר אנשים מבית הכנסת, מהשכונה
וכמעט ששכחתי ממנו... עד לאותו יום
שחבר משותף לשנינו פגש אותי ואומר
לי: אתה יודע, יש לחבר שלך בר
מצווה, אתה מגיע נכון?!

איזה חבר, על מה אתה מדבר, מזמן
אני כבר לא מדבר אתו...

אתם לא מדברים???? אני לא
מאמין!!! הוא הביא אותך לפה והייתם
כמו אחים.

הוא סיפר לחבר המשותף שהוא לא
ענה לו לטלפונים וגם לא התייחס אליו
ברחוב, אותו חבר משותף היה מופתע

מוכר במחיר כזה מצחיק? מתברר
שטנק הדלק ריק 😊].

וזה חסד ה' שכל אחד מרגיש שהבית
שלו זה הבית עם הנוף הכי מדהים
שיש, עם האוויר הכי טוב שיש.

ונחזור לסיפורנו, הוא שכנע את החבר
שלו שיבוא לגור בעיר שלו.

הוא הגיע לגור שם, ואחרי תקופה, הוא
היה צריך איזו עזרה במוסדות
הלימודים של הילדים, הוא ניסה
להתקשר לחבר שלו, והחבר לא ענה
לו... הוא ניסה להתקשר בצהריים,
אבל כלום, הוא לא ענה לו וגם לא חזר
אליו, וכך הוא מנסה בכל שעות
היממה וכלום...

תשמע, משהו פה לא נראה לי, איך
שמתחיל הצלצול השיחה מתנתקת...
כנראה שהוא התהפך עלי, למה? אין
לי מושג, אולי עבר בינינו חתול שחור
😊.

בין כך ובין כך הוא לא עונה לי, ואני
כבר מתחיל לחשוב שמשהו קרה, יום
אחד אני פוגש אותו ברחוב, ואמרת

טוב, אבל מה שאני לא מבין, למה לא ענית לי כאשר פנית אליך???

אתה פנית אליי?? כן, לפני שבועיים עברת במדרכה ולא התייחסת לקריאות שלי.

לפני שבועיים, זה היה יומיים אחרי שהבן שלי נפגע מרכב שעלה על המדרכה והעיף אותי, והייתי בטרואומה, ולכן באותם ימים הייתי מנותק מהקורה סביבי, ואתה לא היחיד שלא שמעתי אותי, יש עוד הרבה אנשים שהתלוננו שלא שמעתי אותם.

הוא ביקש ממנו "סליחה!!!" על כך שהוא חשד בו לחינם, וזה לא רק החשד, אלא הוא הלך בתחושה שהחבר הכי טוב שלו התהפך עליו, זו תחושה ממש לא נוחה, שלא נדע.

את כל זה הוא יכל למנוע על ידי כך שהוא היה דן אותו לכף זכות.

שמעתי השבוע, מתלמיד חכם שאמר שיש אומרים: למה בורא עולם ברא שכל עקום כדי לדון לכף זכות, והביא שהמשגיח היה צועק על זה, וכי לדון

ואמר לעצמו, אני מכיר אותו, אין מצב שהוא יתנהג בצורה כזו, הוא עשה עבודת שמת, ודיבר עם האדם השני והבין שיש פה סוג של שיח חרשים, השלב הבא שלו היה להפגיש ביניהם.

וממחשבה למעשה, הפגיש ביניהם והעלה את הטענות של החבר, ואמר לו: הוא אמר שאתה לא עונה לו לטלפונים, והוא ענה לו: כנראה יש לו מספר אחר, [לפני כמה שנים אדם ניסה להתקשר אלי ולא ענית לו, ואחרי שנפגשנו הוא כעס עלי למה לא ענית לו, והתברר שיש לו ספרה אחת שונה במספר הטלפון שרשום אצלו].

הוא הראה לו לאיזה מספר הוא התקשר, ולמרבית פליאתו זה אכן אותו מספר.

הוא אמר לו: תשמע, תנסה להתקשר אלי עכשיו, הוא ניסה להתקשר אליו ואין שום שיחה נכנסת, הוא בדק למה לא נכנסת לו השיחה, והתברר, שהילד הקטן שלו שיחק בטלפון והכניס את המספר של החבר לרשימה השחורה... [דחייה אוטומטית] מה שגרם שהשיחה בכלל לא הופיעה לו על המסך.

איך מכפילים סכום פי 4???

"וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַפֶּהן
לְהַגִּיחַ בְּרֶכֶה אֶל בֵּיתְךָ" [הפטרת
פרשת אמור-יחזקאל מ'ד ל']

השבוע, ראיתי בחוש איך מי עושה
טוב הטוב חוזר אליו, את הסיפור הזה
לא שמעתי ולא קראתי, אלא ראיתי,
וכמוכן הסיפור הוא בחשיפה ראשונית
לקוראי "מקשיבים" בארץ ובעולם.

בכולל יום שישי שאנחנו מפעילים,
ברוך השם מתלבנים שם הרבה דברים
בהלכה, נכנס אחד ממזכי הרבים
בדרום, תלמיד חכם מפורסם, ונתן
תרומה לכולל, שאלתי אותו: מה זה
ועל מה זה? והוא ענה: מישהו שלח
שילמדו לע"נ, לו רק היינו יודעים כמה
נחת רוח זה עושה לנפטר, שלומדים
בכולל לע"נ.

במשך אותו יום שישי סיפרתי למישהו
איך שהקב"ה שולח את האנשים לבד,
אנחנו דואגים לאברכים והקב"ה דואג
למלגות, מדהים!!!

אותו אדם אמר לי: תשמע, אם הרב
הזה אמר לך שמישהו שלח את

לכף זכות צריך להיות משוגע???
צריך להיות עם שכל עקום???

עם השכל הישר אתה צריך לדון לכף
זכות, וגם אם אתה לא מוצא פתרון,
מספיק שאתה לא מחליט שהוא עשה
את המעשה כי הוא איש רע, מספיק
שאתה אומר לעצמך, אין לי מושג מה
קרה שם, אבל מסתמא הוא יודע מה
הוא עושה, מסתמא שאם היה לי את
הנתונים שלו גם אני הייתי מתנהג
בצורה כזו.

צריך לדעת, שכל הנושא של "לדון
לכף זכות" זה נושא שמתאמנים עליו,
מרגילים את עצמנו ואת הילדים
לראות טוב ולהתמקד בטוב, מי
שמחפש את הטוב אצל השני, יראה
דבר מעניין, שבעוד שבהתחלה הוא
יצטרך לחפש אותו, במשך הזמן הוא
ישים לב שזה בא לו לבד,
באינסטינקט.

רב, שהרב מאוד שמח על הסייעתא דשמיא ואפילו הרים עוד תרומה לבולל.

אמר לי אותו אדם: תדע לך, מה שהבאתי לרב במוצאי שבת קיבלתי את זה, וזה חזר אלי כפול פעם וחצי ממה שהבאתי לרב, בורא עולם הראה לי בחוש שמה שנותנים חוזר, אוהו חוזר.

איך חזרו הכתבים האבודים???

סיפר אבי מורי שליט"א: על אדם שלא הרגיש כל כך טוב, ואחרי שהרופאים אמרו לו שהוא צריך לנוח, הוא ארגן לעצמו תיק והלך למקום ששם תהיה לו מנוחה, וכדי שלא יהיה לו משעמם הוא לקח את הכתבים שלו, שהוא רצה להגיה אותם ולהכין אותם לקראת הוצאת ספר, דפים שהוא כתב במשך שנים ועכשיו הוא מצא את הזמן לשבת ולסדר אותם.

בנופש שאליו הוא הגיע, הוא נח כמו שצריך, ובאמת, היה לו הרבה זמן

התרומה, המישהו הזה, זה הוא בעצמו...

במשך היום, סיפרתי את הסייעתא דשמיא לעוד כמה אנשים, למען האמת, לא מדובר בסכום אסטרונומי, אבל לראות איך בורא עולם שולח, ובכל פעם הוא מוצא שליח אחר, זה פשוט מדהים!!!

כולם יודעים ש"הארון נושא את נושאינו"... התורה, היא זו שמחזיקה אותנו, ולא אנחנו מחזיקים אותה, אבל כשרואים את זה בעיניים זה פשוט מחזה מדהים ומרגש.

אחד האנשים ששמע את זה, הוציא לי סכום פי 4 מהסכום שאותו מזכה הרבים תרם לי, ואמר לי: תיתן לרב הזה, ותאמר לו: מישהו שלח...

באותו רגע הייתי המום, אמרתי לעצמי, תראה מה זה, הוא נתן סכום לבולל ובורא עולם שלח לו פי 4 את זה ראיתי בעיניים.

כל זה היה ביום שישי, ביום ראשון סיפרתי לאותו אדם שנתן פי 4 לאותו

חצי שקל, זה נקרא יסורים, והוא שואל: אם זה נקרא יסורים, אז למה אנחנו שומעים על אנשים שמובלים, למה בתי החולים מלאים?????

והתשובה היא: שבורא עולם שולח בסך הכל איתות לאדם, אם הוא מתעורר מוקדם, הוא חוסך מעצמו איתותים יותר חזקים.

מי שמתעורר בשלב שהוא מתבלבל במטבעות, לאדם כזה לא צריך לתת עוד תזכורות... אבל אדם שמשחק אותה ראש קטן ולא מבין, אז מגבירים לו את העוצמה.

הוא התחיל לבדוק מה קורה אתו הבוקר, הנה קמתי, ברכת ברכות התורה, ישבתי ולמדתי, הלכתי לבית הכנסת להתפלל וישר התחילו הודו והצטרפתי אליהם, ואז הוא נזכר, ואז, ברכות השחר לא ברכת היום...

הוא מיד בירך ברכות השחר, שימו לב טוב, לא עוברות חמש דקות והוא מקבל מלפון ממקום האירוח, שיש פה כתבים בסגנון שהוא אמר, ונראה להם שזה מה שהוא חיפש, הכתבים נמצאו.

לשבת על הכתבים, הוא עשה הגהות וכמעט שהכין את כל החומר לדפוס.

אחרי שבוע, הוא סיים את הנופש וחזר לביתו, בדרך חזור, באוטובוס, הוא רצה לסדר את הכתבים באופן סופי, כדי שיוכל להגיש לדפוס, הוא מחפש אותם והוא לא מוצא, אולי הם במזוודה? הוא פותח את המזוודה, אבל הדפים נעלמו כאילו בלעתם האדמה, מדובר על דפים שהוא כתב במשך שנים, מי שכותב יודע מה זה שנאכד לך מחברת או קלסר, וואי, וואי, זה צער ותסכול לא נורמלי.

הוא התקשר למקום האירוח שהיה בו, וביקש מהם שיבדקו אם הם רואים את הכתבים שלו שם, אולי הם נשארו שם? הם ענו לו: שלא, הם לא רואים כלום, והם ניקו שם, ואם היו דפים, הם היו מוצאים, בקיצור זה לא אצלם.

מספר בעל המעשה: נזכרתי בוורט של הרב מקוצק על יסורים: שהגמרא אומרת: היכי דמי יסורים ואומרת הגמרא, שאחת האפשרויות של יסורים, זה שאדם במקום להוציא מטבע של שקל, הוא יוציא מטבע של

מתי אתה מכלה ממונן של ישראל",
 וכעונש על כך הענישו את המשמרת
 של המשפחה שלה.

והגמרא שם שואלת: מה אשמים
 החורים שלה??? למה אתה מעניש
 אותם? תעניש רק אותה.

ותירצה הגמרא: שהמילים שהתינוק
 מדבר בשוק, הוא שמע את זה
 מהחורים שלו בבית, שותא דינוקא
 דאבוה או דאימיה.

ולכן אם אתה רואה שהיא מדברת
 בכזה זלזול על המזבח, תדע לך, שהיא
 שמעה את זה בבית, ולכן זה השפיע
 עליה שהיא הגיעה למצב הזה.

אומרת התורה לכהנים: כאשר אתם
 חוזרים אחרי יום עבודה, שימו לב טוב
 למילים!!! שימו לב טוב איך אתם
 מגיבים!!! מה הילדים שומעים בבית,
 האם הילדים שומעים: יואו, אין לי
 כח! אני גמור! ואז סביר להניח, שהם
 יראו בו "לוקוס שמכלה ממונן של
 ישראל" או שלעומת זאת, הם ישמעו:
 אההה, איזו זכות!!! היום זכינו להקריב
 הרבה קרבנות!!! ברוך השם!!! ה' זיכה
 אותנו להיות מהמישרתים שלו!!!

תודה לה', שהבנתי את הרמז ותקנתי
 מיד...

אם אדם, יש לו משהו לא תקין,
 שיבדוק קודם כל אם הוא מסודר עם
 בורא עולם, ורק אחר כך שיבדוק ממה
 התקלה נוצרה, אחרי שהוא סידר את
 עצמו עם בורא עולם, הוא יופתע
 לגלות שלפעמים הדברים מסתדרים
 מאליהם.

זהירות מקלימים!!!

"אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן
 וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם" [כ"א א']

אומר רש"י: להזהיר גדולים על
 הקטנים.

למה דווקא במצוה הזו יש את העניין
 שצריך להזהיר???

התשובה: שידוע מה שהגמרא
 ב"מסכת מוכה" מספרת: על מרים בת
 בילגה שנישאה לסרדיוט יווני, ואמרה
 על המזבח בזלזול: "לוקוס, לוקוס, עד

בעצם למתבונן, החיים שלנו הם כמו מונופול למבוגרים...

יש כאלה שצוברים בעולם הזה הרבה עסקים, הרבה נכסים, הרבה שמורות, בסוף המשחק, לכל אחד מגיע ה GAME OVER שלו... ואז כולם מחזירים את הנכסים את השמורות. אנשים חכמים, יודעים איך לקחת מהמונופול ולהשאיר אותו אצלך, עם שותפות בעמותת "מקשיבים לקולך" אתה צובר אלפי זכויות בכל רגע נתון, המונה עובר גם כשאתה ישן...

ונחזור למשחק המונופול של הילדים, מספר הרב דיסקין: שבעיצומו של המשחק שיכול לקחת כמה שעות, הסבתא קולטת את אחד האבות מגיע לילד בן ה 11 ורוצה לקחת אותו לתפילת ערבית.

הסבתא ניגשה אל האבא ואמרה לו: היום, הילד יתפלל ערבית בבית ביחידות.

האבא לא הבין מה היציאה הזו, מה קשורה הסבתא לתפילת ערבית???

הסבתא לא נתנה לו הרבה זמן לחשוב ואמרה לו: אם תיקח אותו לערבית

אם הילדים ישמעו סגנון כזה בבית, אין ספק שגם הם ירגישו שמי שקרוב לקדושה, הזכות היא שלו.

יש שתי מצוות שצריך לעשות אותן מאוד בחכמה, כיון שלפעמים הקיום שלהן, היא על ידי כך שהוא לא עושה כלום, לפעמים הדבר הנכון הוא לא לעשות, והמצוות הן חינוך ותוכחה.

חינוך לא תמיד זה נכון להראות לילדים שאני יודע הכל, לפעמים אפשר להעלים עין לטובת החינוך העתידי.

לא תמיד נכון להעיר, סיפר הרב אליהו דיסקין על סבתא שלו שהיתה אישה מאוד חכמה, ויום אחד כאשר הגיעו אליה כל הנכדים, היתה חגיגה והילדים ישבו ושיחקו משחק מונופול, משחק מונופול זה משחק שקונים רחובות עם בתים ומלונות, יש כאלה שהם מייקונים ויש את האלה שקונים רק בפריפריה ומגרדים את החודש...

תכל'ס בסיומו של המשחק כולם מחזירים את הקלפים ואת השמורות, ואין זכר לא לטייקונים ולא לתפרנים,

אומר החזון איש אם בגלל זה שלא תיתן לו הוא ישנא את הדת, הוא יתרחק הרבה יותר, אז כאן, אתה כבר כן יכול לתת לו, ואתה לא עובר על "לפני עיוור לא תיתן מכשול", כיון שאם הוא יתרחק מהדת זה מכשול הרבה יותר גדול מלאכול בלי ברכה.

מה שמר על המתפללים מפיגוע הדריסה???

"וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא" [כ"א י"ב]

סיפור השגחה מדהים שהובא ב"כאר הפרשה", סיפור זה ארע בערב פסח האחרון בשכונת "גני גאולה" שבירושלים, כידוע, בערב פסח, הבכורות עושים סיום מסכת כדי לא לצום.

היום, כבר כל גבאי דואג שבמניין שלו יהיה אדם שיסיים מסכת, ובכך הוא יוציא ידי חובה את כל הבכורים שהיו אמורים לצום, ובמקביל, דואגים גם

עכשיו, באמצע המונופול, הוא ישנא את תפילת ערבית, את בית הכנסת ואותך, ולכן תניח לו היום.

אומר הרב דיסקין: הבנתי באותו יום, שחינוך זה לפעמים לא לחנך, יש מצבים שבהם העלמת העין זה הדבר הכי נכון.

אותו דבר, מביא הרב דיסקין לגבי תוכחה, צריך לדעת מתי לומר, והכי חשוב מתי לא לומר...

אם אדם לא יודע מתי לומר תוכחה, מוטב שישתוק, מאשר שיעשה טעות, שב ואל תעשה עדיף.

והביא דוגמה: אם ניגש לאדם שמחלל שבת ונצעק עליו: "גיאוועלד!!!"
סביר להניח, שזה רק ידליק אותו... אבל אם תיגש אליו בארבע עיניים ותסביר לו על הזכות לשמור שבת, על כך שהשבת היא מקור הברכה, סביר להניח, שזה יפעל הרבה יותר מהצעקה "שאבעס!!! גיעוועלד!!!"

יש הלכה: שאסור לתת לאדם שלא מברך לאכול, כיון שאתה מכשיל אותו באכילה בלי לברך.

לעזור בבית, ועוד לנוח כדי להיות עירניים כליל הסדר, ועכשיו, לעכב את המתפללים זה לא נעים, אבל יאמר לשבחם שכולם שתקו...

הוא לקח כרך גמרא אחר, והתחיל מחדש את הסיום, הוא התחיל להסביר וכולם יושבים ושומעים, ממש הסביר את זה במתק שפתיים, כל העניין הזה לקח בשלוש דקות נוספות, ובסיום, הוא קורא: "סליקא לה פרק הגוזל עצים".

וואי, וואי, לא נעים, פרק הגוזל עצים זה פרק תשיעי, וזה לא הפרק האחרון, יש עוד פרק "הגוזל ומאכיל" עוד פעם הוא התבלבל בכרך ולא לקח את הכרך האחרון...

אחד המתפללים שאל אותו בחצי הלצה: תגיד לי, ערכבת איזו שתיה על הבוקר??? ענה לו: אתה צודק, אני בצום מהבוקר, וכנראה זה גרם לי לבלבול...

מיד הוא פנה לציבור ואמר: אני מתנצל שאני מעכב אתכם, אבל מעולם זה לא קרה לי שבסיום

לכיבוד "אשריהם ישראל", וכמוכן, שכדי לצאת ידי חובת הסיום, צריך לשמוע את הסיום ולהבין.

ערב פסח, בבית הכנסת ב"גני גאולה" הגיע ר' זאב בעער לסיים את המסכת, כיון שהוא בכור, המסכת שהוא היה אמור לסיים, היתה מסכת "בבא קמא", הוא תפס את הגמרא והתחיל לקרוא את סיום הגמרא, הוא התחיל להסביר, היו כמה אנשים שהיה נראה להם שזה לא הסיום של בבא קמא, בכל זאת מסכת "בבא קמא" זו מסכת שנושמים אותה בישיבות...

אבל כמוכן שהם לא דברו, כדי שלא לפגוע בו, הוא המשיך וכשהגיע לסוף הוא קורא: "סליקא לה פרק מרובה", הופה!!! "פרק מרובה" זה פרק שביעי, לא נעים, כיון שזה לא הסוף... הוא לקח גמרא מבוארת שמה שבגמרא רגילה זה כרך אחד, במבואר זה מודפס בכמה חלקים, ובטעות, הוא לא לקח את החלק הסופי...

לא נעים!!! הציבור בערב פסח לחוץ, יש זמן סוף אכילת חמץ, זמן שריפת חמץ, שקילה של ה"כזית"... ועוד

לנו זמן מיותר? עכשיו, נגשו אליו והודו לו על כך, שבזכות הטעות שלו הם נצלו.

גם אם קורה שנתקע משהו, שמישהו מתעכב, שמישהו מעכב אותך... תדע, שיש מי שמכוון מלמעלה את הכל...לטובה!!!

הבאנו בעבר סיפור: על ילדה שטמסה במטוס, לפתע הודיע הקברניט שהם נקלעים לכיס אוויר, נא לחגור חגורות בטיחות, הנוסע נכנס ללחץ ומיד חגר, והוא רואה שהילדה לידו יושבת ומציירת, והיה נראה שהיא לא הבינה מה שאמרו.

הוא פנה אליה ושאל אותה: שמעת מה שאמרו???

כן שמעתי, אז איך את כזו רגועה???

את לא מפחדת???

ענתה לו הילדה: אני לא מפחדת, כי אבא שלי הוא המיים!!! ואני בטוחה שהוא עושה את הכי טוב בשבילי...

הוא יודע שאני פה, והוא ידאג שלא יקרה לי כלום.

התבלבלתי, ואני עכשיו אבדוק שזה הכרך האחרון, כדי שלא תהיינה עוד טעויות.

העיכוב הפך מעיכוב של 3 דקות, לעיכוב של 7 דקות, ועד שסיימו את הסיום זה היה 10 דקות...

אנשים כבר התחילו להסתכל על השעון, תשאלו כל מרצה, אם הגעת לשלב שאנשים מסתכלים בשעון, תדע, שהמצב שלך לא טוב...

לא היתה לו כל כך ברירה, הוא שוב ביקש סליחה מכולם, אחרי דקה נכנס אדם חיזור לבית הכנסת ואמר להם שהיה עכשיו פיגוע דריסה, ושלא יצאו לבחוץ, דקה אחרי הם כבר שמעו את הסירנות, מתברר, שבחוץ המחבלים חפשו במי לפגוע.

והמתפללים, שהיו אמורים כבר לצאת התעכבו בגלל "טעות" בסיום...

טעות שהצילה חיים!!! אם בהתחלה היו כאלה שכעמו על אותו מתפלל שסיים מסכת, מה, הוא לא שם לב איזה כרך הוא לוקח? הוא חושב שיש

מי שמתבונן, החיים שלנו מלאים בכאלה ניסים, מה שנשאר לנו זה רק לפקוח את העיניים.

צוואה של מריבות!!!

וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׁאוּ
עָלָיו חֲטָא [כיב ט']

לשמור, פירושו להקשיב למה שבורא עולם מצווה אותנו, אם זה בציווי מפורש, או אם זה דרך חכמי הדור המורים לנו מה לעשות, הם צריכים להיות ה G.P.S שלנו בכל תחומי החיים, וידוע מה שאמר שלמה המלך: "הוֹלֵךְ אֶת חֲכָמִים יִחְכֵּם" [משלי י"ג כ'] מי ששומע לחכמים רק מרוויח!!!.

אברך אחד סיפר על דוד מבוגר שלא היו לו ילדים והוא ואשתו טיפלו בדוד הזה, ביום מן הימים הוא פנה אליהם ואמר להם שהוא מעוניין לתת להם סכום כסף כדי שיקנו דירת 6 חדרים, וחוזר מזה, הוא מתכוון לרשום אותם

הקב"ה, אנחנו הילדים שלך, כל אבא דואג לילדיו, ולפעמים, כדי לשמור עלינו הוא מעכב אותנו בכל מיני סיטואציות, ולכן במקום להתעצבן ולרטון, נדע שמה שהקב"ה עושה לטובה הוא עושה.

השבוע ביום שישי באזור הדרום, הגיעה לפתע סופת חול חזקה, משהו לא מובן, לרגע היה נראה כאילו אנחנו באמצע מדבר סהרה... האויר היה חולי וצהוב...

כמובן, שבמצבים כאלה, הדבר הראשון שעושים זה להיכנס לבית ולא לפתוח חלונות עד יעבור זעם, וכך עשו גם בעיר באר שבע, בגינת המשחקים בשכונה החדשה בכניסה לעיר, איך שהתחילה הסופה, ההורים אספו את ילדיהם ומיד התפנו מגינת המשחקים לבתיהם.

לאחר כמה דקות, טיל שנשלח מעזה נפל בגינת המשחקים הזו, הסופה שהרחיקה אותם מהנאת המשחק בגינה, ואפילו הכעיסה אותם והפריעה להם, זו היתה מתנה מבורא עולם כדי לשמור ולהגן עליהם.

בצוואה, שהם יקבלו את כל הדירה ואת כל הנכסים שלו...

הוא היה מאוד עשיר, ולכן להיות רשום בצוואה שלו, זה מסדר לא רק את הילדים, אלא גם את הנכדים והנינים...

אבל אותו אברך לא היה רגוע מהעניין, ועלה להתייעץ עם הרב שטיינמן זצ"ל, האם לקחת את כל מה שהרוד מציע לו???

ענה לו הרב שטיינמן: את הכסף שהוא מביא לך לרכישת דירה תיקח, כיון שזה מזומן ואף אחד לא אמור לדעת מזה.

אבל את הצוואה, תבקש ממנו שלא ירשום על שמך, כיון שיש עוד יורשים, ואם הם יראו שהוא רשם רק אותך, הם יריבו אתך ולא שווה לריב בשביל כסף... ואל תדאג, רק תרוויח מזה, כי מי שלא רב, בורא עולם דואג לו שלא יפסיד.

הוא חזר לדוד ואמר לו: אני מעריך מאוד את הנתנה שלך לדירה גדולה, אבל את הצוואה אל תרשום על שמי.

הדוד שהיתה לו הכרת הטוב גדולה לאברך, רצה מאוד לתת לו, וכמובן הוא ניסה לשכנע אותו, באיזשהו שלב, האברך אמר לו שהסיבה שהוא לא רוצה זה בגלל שהרב אמר לו לקחת רק לדירה ולא בצוואה, כיון שזה יעשה רק מריבות.

לבינתיים הוא נתן לו כסף לרכישת דירה גדולה יותר, הוא מכר את דירת שלושת החדרים ועם הסכום שקיבל מהדוד רכש דירה גדולה יותר, שמתאימה לצרכיו.

אחרי חצי שנה, הדוד הרגיש לא טוב, הוא מיד קרא לעורך הדין וציווה עליו שיעביר את כל הכסף הנזיל שיש לו בחשבון לאברך עכשיו מתנה מחיים, הוא ידע שבצוואה הוא לא רוצה לריב עם כל העולם.

כבר למחרת, עבר לחשבוננו של האברך מיליון דולר... כל המזומן שהיה לדוד בחשבוננו באותו הזמן.

כמה ימים אחרי, הדוד נפטר ובצוואתו הוריש את הדירה ליורשים, הם שמחו מצד אחד, ומה שהם לא הבינו, זה איפה החסכונות???

דקות ההמתנה להסעה, וכך הוא ניצל את כל הזמנים הקטנים האלה והצליח לסיים את המסכת.

לפעמים, אנחנו לא שמים לב כמה הזמנים האלה מצטרפים לחשבון גדול.

כמובן, שההתרגשות היתה גדולה, ואמא שלו הכינה סעודה והשמחה היתה גדולה.

אחרי שבועיים, האבא הציע לבנו, בוא ניכנס לרב שטיינמן נספר לו על זה, ונבקש ממנו ברכה.

הם נכנסו לרב שטיינמן זצ"ל, האבא סיפר לו שהבן שלו סיים "מסכת עירובין" בין הסדרים, הרב מאוד התרגש ושאל אותו קצת שאלות על המסכת, ומאוד נהנה מהדיעות שלו מההבנה הישרה שלו.

בסיום, שאל אותו הרב שטיינמן: סיפרת לסבא שלך שסיימת מסכת עירובין "בין הסדרים"? ענה לו הבחור: כן, סיפרתי לו, והוא מאוד שמח, ומה הוא הביא לך??? שאל הרב.

הם ידעו שהוא יושב טוב, ויש לו חסכוניות ומה שהם לא הבינו לאיפה הלך הכסף...

אבל בזכות שהוא שמע לרב, שאמר לו אל תיכנס לצוואה, כדי שלא יפלו עליך היורשים, הוא הרוויח שהוא קיבל את כל המזומן מחיים בלי מריבות ובלי תככים.

בהתחלה, כאשר הוא בא לרב שטיינמן, הוא לא הבין מה הבעיה??? למה לא להיות רשום בצוואה כדת וכדין, אבל הוא לא שאל שאלות וקיבל הרבה יותר ממה שיכל לחלום, וגם בלי עיניים של אנשים...

הרב שטיינמן על אף היותו אדם ענק ברוח, הוא ידע והבין לליבו של הדור הצעיר, ראיתי סיפור שננע לליבי והובא בספר "חכימא דיהודאי": על בחור בישיבה קטנה, שיום אחד הבחור חזר לביתו שמח וטוב לב, היום הוא מסיים מסכת "עירובין" עם פירוש רש"י ותוספות.

ומתי הוא למד את זה? בין הסדרים, בחמש דקות שלפני מנחה, בחמש

הגדולים, והוא ידע מה שקורה בעסקים יותר מהבוס, אבל בתכל'ס, זה לא שלוו, עם כל הכבוד שהוא מונח בהכל, אבל זה לא שלוו...

אותו דבר בתורה, אם לא עובדים על הקניינים שלה, אז אולי יודעים אותה, אבל לא קונים אותה בקניין.

ידוע על תלמידי ר' ישראל סלנטר זצ"ל, שבימי הספירה היו עובדים כל יום על קניין אחד, וביום האחרון, לפני חג השבועות, הם היו חוזרים על כל הארבעים ושמונה קניינים.

מתחילת ימי ספירת העומר, שזה לאחר חג ראשון של פסח ועד יום ל"ג בעומר, אנחנו נוהגים במנהגי אבילות על מות עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שידוע שמתו על כך שלא נהגו כבוד זה בזה.

ומדוע פסקו מלמות ביום זה?????

הביא אבי מורי שליט"א: בשם ה"לקח טוב" שעל פי המובא בסידורים, הקניין ה 32 זה "אוהב את הבריות" ואם נאמר שגם תלמידי רבי עקיבא עסקו כל יום בקניין אחד, הרי

הוא הביא לי שוקולד, ענה הבחור.

הרב שטיינמן אמר לו: שוקולד, זה פרס לפני 200 שנה... הרב קם וניגש לארון והוציא שמר של \$100 נתן לבחור ואמר לו: זה הפרסים של היום...

עם כל הגדלות שלוו, הוא ידע מה מדבר לדור הצעיר, אני מאמין שיש כאלה שיסתפקו גם ב \$50 (☺).

שביר שמבין יותר מהבוס!!!

"וּסְפָרְתֶם לְכֶם מִמֶּחֶרֶת הַשָּׁבֹת"
[כ"ג ט"ו]

הביא אבי מורי שליט"א: שספירת העומר הוא הכנה לקבלת התורה, וידוע מה שהמשנה ב"מסכת אבות" אומרת שיש ארבעים ושמונה דברים שהתורה נקנית בהם.

יכול להיות אדם שכל היום לומד, אבל הוא לא קנה את התורה, וזה דומה לאדם שעבד אצל אחד העשירים

מי שלא מקפיד על אנשים, מביא חיים טובים לעצמו, אני אומר: גם אם נפגשת עם אדם רמאי, אתה תהיה איש טוב, ואל תדאג, בורא עולם יתפוס אותו, ויחנך אותו כמו שצריך על רמאותו, ותסמוך על בורא עולש שישלים לך את זה, הרבה שלוחים למקום.

שהגיעו לקניין ה 32 שזה "אוהב את הבריות" ותיקנו את העניין הזה, על ידי כך שחזרו לנהוג כבוד אחד בשני, ולכן פסקה המגיפה, ופסקו למות.

אהבת הבריות מורידה חולאים, מורידה מוות.

תשאלו: איך??? פשוט, כשאדם כל היום רב וכועס על אנשים, זה גורם לו לחולי, זה גורם לכאב לב, ולפעמים גם להתקפי לב, שלא נדע.

מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות, לשמידה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, לע"נ. תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, קשה לכם להפיץ??? אנחנו נפיץ בשבילכם כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהזה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל] **חייגו כעת 052-7654865**

לכל המעוניין להיות שותף לפעילות העמותה, הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ, כולל ערב שעתו חפץ בפריסה ארצית, כולל יום שישי, עזרה וסיוע לזקוקים, בטוחני שיראה ישועות גדולות וזכות מור חמי ר' רפאל אדרי זצ"ל הצדיק מרעננה, וזכות ר' יצחק הכהן הוברמן זצ"ל הצדיק מרעננה, שהעמותה לזכרם תגן בעד התורמים והמסייעים שבכל אשר יפנו ישכילו ויצליחו.

שם העמותה "מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802

בנק 12 סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס חפשו מקשיבים לקולך קוד 2417 לשותפות דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

לכולל "שעתו חפץ" סניף אופקים שמתפקד קרוב לחצי שנה יש 13 אברכים שממתנינים להיכנס עלות החזקת אברך בכולל ערב הינה 450 ₪ "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
ר' שאול בן עישה הי"ו
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום
לרפואת רבקה בת סעדה תחי'
לרפואת יהושע ברוך כהן בן ריקה הי"ו
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אביחי בן דינה הי"ו

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ליבי בת שירה תחי'
משפחת אדרי הי"ו
לינוי בת שירה תחי' הראל מאיר בן לינוי ני"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'
לרפואת אברהם דניאל בן סוליקה הי"ו

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מוכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יעקב בן מזינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל
לע"נ האוה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
דוד [דויקון] אדרי בן חנינה חנה ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
פאני פריחה בת תמור ע"ה לבית אביטן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה
לע"נ עליזה מועלם בת סימי ע"ה

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
מושה [מושיטון] עמור בן תמור [תמון] ז"ל
לע"נ

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נקודות "מקשיכים" ברחבי הארץ

קרית ספר

הרה"ג אהרון צבי יעקבזון
שליט"א מג"ש דף היומי בכולל
נחלת משה 08-974-1357

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

נתיבות

מערב נתיבות
054-625-6939

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 6\3

בני ברק

רמת אלהנן משפחת הרב פריץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

בני ברק

שיכון ו'
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

בית שמש

רמה א'
054-843-3859

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז
054-488-5622

העיר שלך!

מקום זה יכול להיות
שלך

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 052-7654865